

ΕΤΟΣ 66ον

22 Ιουλίου 2018

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 29 (3399)

ΧΡΙΣΤΟΣ, Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΤΡΟΦΗ

Προφανώς ὁ ἐντυπωσιακὸς ἀριθμὸς τῶν ἀνθρώπων, ποὺ πῆγαν νὰ συναντήσουν τὸν Χριστό, δὲν πῆγαν μὲ τὴν προσδοκία δωρεάν γεύματος. Ἦ ἀλλήν πείνα τοὺς πῆγαν νὰ χορτάσουν: τὴν πείνα τοὺς γιὰ τὴ γλυκύτερη «ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον» διδασκαλία του. Καὶ ὁ Χριστὸς βλέποντας τὸν διακαή τοὺς πόθο, τοὺς σπλαχνίσθηκε· καὶ πρῶτα θεράπευσε τοὺς ἀρρώστους τοὺς, χωρὶς νὰ ζητήσει ἀλλήν ἐνδειξη ἢ ὁμολογία πίστεως. Ἦ Αραγε, ποιά μεγαλύτερη μαρτυρία πίστεως χρειαζόταν –ἀναρωτιέται ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος– ἀπὸ τὸ ὅτι «τὸν ἀναζήτησαν ἀφήνοντας τὰ σπίτια τοὺς καὶ τὰ χωριά τοὺς, περπάτησαν τόσο δρόμο γιὰ νὰ τὸν βροῦν κάνοντας τὸν κύκλιο τῆς λίμνης, καὶ παρέμειναν τόσες ὥρες κοτὰ τοὺς νηστικοὶ ἀδιαφορώντας γιὰ τὴν πείνα, ποὺ εἶχε ἀρχίσει νὰ τοὺς πιέζει;».

Μὴ σταυρώνεις τὰ χέρια!

Ἦ ὅταν πιά πλησίασε τὸ δειλινό, οἱ μαθητὲς ἔδειξαν καὶ τὴ δική τοὺς εὐσπλαχνία πρὸς τὸ πλῆθος προτρέποντας τὸν Χριστό νὰ τοὺς ἀφήσει νὰ πάνε γιὰ φαγητό. Καὶ ἐκπληκτοὶ ἀκούσαν τὸν Χριστό νὰ τοὺς λῆει: «Δὲν χρειάζεται νὰ πάνε πουθενά. Δώστε τοὺς ἐσεῖς νὰ φάνε!». Μὲ ἀλλὰ λόγια, ὁ Χριστὸς λῆει καὶ σ' ἐκείνους καὶ σέ μᾶς: «Ἀκόμα καὶ στὸ πιά ἀξέπεραστο πρόβλημα, μὴ βιαστεῖτε νὰ σταυρώσετε τὰ χέρια καὶ νὰ περιμένετε οὐρανοκατέβατες ῥύσεις, ἀλλὰ πρῶτα ἐξαντλήστε τίς δικές σας δυνατότητες, ὅσο μικρές κι ἂν σᾶς φαίνονται. Κι ἐγὼ αὐτὴ τὴν ἐλάχιστη προσφορά σας θὰ τὴν πολλαπλασιάσω, ὅσο δὲν φαντάζεσθε».

Ποιὸς πιστεῦε ποτέ ὅτι μέσα στὸ σκοτάδι τῆς Τουρκοκρατίας θὰ μπορούσαν νὰ ἰδρυθοῦν τόσα σχολεῖα ἀπὸ ἓναν ἀκτῆμονα ἱερομόναχο; Κι ὅμως! Ἦ ἀκτινοβολία τῆς ζωῆς τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ καὶ ὁ φλογερός του λόγος ἔκαναν ἀκόμη καὶ Τούρκους ἀξιωματούχους νὰ προσφέρουν χρήματα γιὰ χριστιανικὰ σχολεῖα. Οἱ ζυμωμένοι μὲ τὰ δάκρυα τῶν προσευχῶν του καὶ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιδ' 14-22)

Τὸ θαῦμα τοῦ χορτασμοῦ τῶν πέντε χιλιάδων

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. Ὀψίας δὲ γενομένης, προσήλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ἐρημὸς ἐστὶν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρηλήθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρειάν ἐχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὧδε, εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε. Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησε· καὶ κλάσας, ἔδωκε τοῖς Μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ Μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, δώδεκα κοφίνους πλήρεις. Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

τόν ἰδρώτα τῆς ὀδοιπορίας του «ἄρτοι» τῶν λόγων του συνεχίζου καί σήμε-
ρα νά χορταίνου ἀμέτρῃτα πλήθῃ πιστῶν.

«Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ»

Ὁ Χριστός δίνει ἀνυπέρβλητη ἀξία ἀκόμα καί στήν πιό μικρὴ συνεισφορά
μας, καί μάλιστα ὅταν γίνεται μέ πνεῦμα εἰλικρινοῦς ἀγάπης καί θυσίας. Μέ
τέτοιο πνεῦμα καί οἱ μαθητές πρόθυμα προσέφεραν τή δική τους τροφή, προ-
τιμώντας αὐτοί νά μείνου νηστικοί γιά νά χορτάσου ἔστω καί ἐλάχιστους.
Καί ὁ Χριστός, ἔστω κ' ἂν μπορούσε καί τίς πέτρες νά τίς κάνει ψωμί ἢ νά κα-
τεβάσει μάννα ἐξ οὐρανοῦ, προτίμησε τά δικά τους πέντε ψωμί καί δύο ψά-
ρια· καί ἀφοῦ τά ποηληπλασίασε, τοὺς κάλεσε νά διακονήσου μέ τά δικά
τους χέρια στό μεγάλο θαῦμα. Εἶναι μεγάλη τιμὴ ἀλλή καί συγχρόνως μεγάλ-
η εὐθύνη, νά μᾶς θέλῃ ὁ Θεός συνεργάτες του στά θαυμαστά του ἔργα.

Ὁ Χριστός μέ τό συγκλονιστικό αὐτό θαῦμα, ἐκτός τοῦ ὅτι δίνει μιὰ ἀκό-
μη τρανή μαρτυρία γιά τή θεοτότά του, θέλῃ νά ἐπαιέσει καί νά ἐνθαρρύνει
τόν ζῆλο τοῦ πλήθους πού πῆγε νά τόν ἀκούσει καί ὄλων τῶν «πεινῶντων
καί διψῶντων τήν δικαιοσύνην» του. Τέτοιοι ἄνθρωποι ἐπαληθεύου μέ τόν
πιό ἀναντίρρητο τρόπο τήν ἀπάντησή του στόν πρῶτο πειρασμό τοῦ διαβό-
λου. Ὅταν ὁ διάβολος προκάλεσε τόν Χριστό νά κάνει τίς πέτρες ψωμί γιά
νά ἱκανοποιήσει τήν –μετά τήν τεσσαρακονθήμερη νηστεία– πείνα του, ὁ Χρι-
στός τοῦ ἀπάντησε: «Ὁ ἄνθρωπος δέν ζεῖ μόνο μέ ὑλικό ψωμί, ἀλλή μέ τόν
λόγο τοῦ Θεοῦ».

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τόν καιρόν, εἶδε ὁ Ἰησοῦς πολύν κόσμον καί τοὺς σπλαγχνίσθηκε καί ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους. Ὅταν δέ ἐβράδυνασε, ἦλθαν σ' αὐτόν οἱ μαθηταὶ καί τοῦ εἶπαν, “Ὁ τόπος εἶναι ἔρημος καί ἡ ὥρα περασμένη· ἄφησε λοιπόν τόν κόσμον νά πᾶνε εἰς τὰ χωριά καί νά ἀγοράσουν διὰ τοὺς ἑαυτοὺς των τρόφιμα”. Ὁ δέ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε, “Δέν ἔχουν ἀνάγκην νά πᾶνε· δώστε τους σεῖς νά φάγουν”. Αὐτοὶ δέ τοῦ λέγουν, “Δέν ἔχομεν ἐδῶ παρά πέντε ψωμιά καί δύο ψάρια”. Ἐκεῖνος δέ εἶπε, “Φέρετέ μου τα ἐδῶ”. Καί ἀφοῦ διέταξε τόν κόσμον νά ξαπλώσῃ στό χορτάρι, ἐπῆρε τὰ πέντε ψωμιά καί τὰ δύο ψάρια καί ἀφοῦ ὕψωσε τὰ μάτια του εἰς τόν οὐρανόν, τὰ εὐλόγησε, τὰ ἔκοψε καί ἔδωκε εἰς τοὺς μαθητάς τὰ ψωμιά, οἱ δέ μαθηταὶ εἰς τόν κόσμον. Καί ἔφαγον ὅλοι καί ἐχόρτασαν καί ἐσῆκωσαν ὅ,τι ἐπερίσσεψε ἀπὸ τὰ κομμάτια, δώδεκα κοφίνα γεμᾶτα. Ἐκεῖνοι δέ πού ἔφαγαν ἦσαν πέντε χιλιάδες περίπου ἄνδρες ἐκτός των γυναικῶν καί τῶν παιδιῶν. Καί ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς ἀνάγκασε τοὺς μαθητάς νά μπουν εἰς τὸ πλοῖάριον καί νά πᾶνε πρὶν ἀπ' αὐτόν εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην, ἕως οὗτου διαλύσῃ τόν κόσμον.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ὁ κίνδυνος ἄδειας ζωῆς μέ γεμάτο στομάχι

Στό ὑπέροχο ἔργο τοῦ Ντοστογιέφσκι «Ἀδελφοὶ Καραμαζῶφ» τονίζεται τὸ βαθύτερο νόημα αὐτοῦ τοῦ πειρασμοῦ. Ἐκεῖ ὁ διάβολος, μέ τὸ στόμα τοῦ μεγάλου ἱεροεξεταστή, προκαλεῖ τόν Χριστό μέ τὰ λόγια: «Κάνε αὐτές τίς πέτρες ψωμιά, καί ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα θά σέ ἀκολουθήσει σάν ἄβουλο κοπάδι. Γιὰ τοὺς περισσότερους ἀνθρώπους τὸ δῶρο τῆς ἐλευθερίας, τοὺς εἶναι ἀνυπόφορο γιατί δημιουργεῖ εὐθύνες. Πάρε τους, λοιπόν, τὴν ἐλευθερία, καί κάνε τους νά σέ ὑπακοῦνε τυφλά, χορταίνοντάς τους μέ ψωμιά!». Ὁ Χριστός ὅμως, ἡ μόνη πηγή τῆς ἀληθινῆς ἐλευθερίας, δέν θέλησε νά ἀγοράσει τὴν ἐλευθερία μας μέ ψωμιά. Καί τὸ θαῦμα, πού ἀναφέρεται στό σημερινὸ εὐαγγέλιο, δέν τὸ ἔκανε ὁ Χριστός, γιὰ νά μᾶς κάνει χορτασμένους μέν, ἀλλῆ ἀβουλοὺς ὀπαδοὺς του. Μιά ζωὴ μόνο μέ ψωμί καί χωρὶς ἐλευθερία δέν ἔχει νόημα. Εἶναι ζωὴ ἀβίωτη.

Κατὶ τέτοιο ἔγραψαν σέ σύνθημά τους καί οἱ Γάλλοι φοιτητές, πού ξεσηκώθηκαν τόν Μάη τοῦ 1968: «Ἀρνούμαστε ἕναν κόσμο, ὅπου ἡ βεβαιότητα ὅτι δέν θά πεθάνουμε ἀπὸ τὴν πείνα, ἀνταθλιθᾶσεται μέ ἀνία καί ἔλλειψη νοήματος τῆς ζωῆς». Πολλὴ ἀργότερα οἱ δικοὶ μας ἀναρχικοὶ τὸ μετέγραψαν σέ πέντε λέξεις: «Ἄδειες ζωές, γεμάτες σίς πιστωτικές!».

Τελικὰ ὁ θαυμαστός χορτασμός τῶν –τουλάχιστον– πεντακισχιλίων δέν ἔχει σκοπὸ νά προσφέρει μαγικὲς λύσεις σέ κοινωνικὰ προβλήματα. Πολλὴ

22 Ἰουλίου 2018: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς τῆς καλλιπαρθένου μυροφόρου (α΄ αἰ.).
Μαρκέλλης παρθενομάρτυρος.

Ἦχος: βαρύς – Ἑωθινόν: Η΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. α΄ 10-17 – Εὐαγγέλιον: Μτ. ιδ΄ 14-22.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 29 Ἰουλίου, Θ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. γ΄ 9-17 – Εὐαγγέλιον: Μτ. ιδ΄ 22-34.

γρήγορα ἔγινε μιά τέτοια παρεξήγηση τοῦ θαύματος, καί ὁ Χριστός τήν κατήγγειλε μέ πολλή πικρία. Ὅταν μετά ἀπό λίγο τόν ἀναζήτησαν «πέραν τῆς θαλάσσης», τοὺς ὑποδέχθηκε μέ ἀφυπνιστική «ψυχρολουσία»: «Ψάχνετε νά με βρεῖτε, ὄχι ἐπειδή εἶδατε θαύματα –πού σᾶς ἔπεισαν ὅτι εἶμαι ὁ Μεσσίας–, ἀλλῆλα γιατί φάγατε ἀπό τοὺς ἄρτους καί χορτάσατε· νά ἐργάζεσθε ὄχι γιά τήν τροφή πού κάνεται ἀλλῆλα γιά τήν τροφή, πού μένει ἀφθαρτη καί σᾶς μεταγγίζει τήν αἰώνια ζωή». Χωρίς αὐτή «τήν βρῶσιν τήν μένουσαν» οἱ ζωές τῶν ἀνθρώπων θά εἶναι ἄδειες καί χωρίς νόημα, ἔστω κι ἂν οἱ πιστωτικές κάρτες εἶναι γεμάτες.

Ἀρχιμ. Β.Λ.

Ἀπό τίς νέες ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Ἀθηνᾶς Ντάσιου-Γιάννου

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ...

Εἰκονογράφηση: Ἀθηνᾶ Κοντογιάννη – (σχήμα 21,5X27 ἐκ., σελ. 40)

*«Τῆς ζωῆς μου βοηθέ, ἀγγελέ μου ἐσύ καλέ,
στά φτερά σου μέσα κλεῖσε με, τή ζωή μου φύλαξε.»*

Αὐτή τήν προσευχή συνήθιζε νά λέει στόν ἄγγελό της ἡ μικρή Μαριάννα, μέχρι πού... μεγάλωσε. Τότε, σταμάτησε νά προσεύχεται! Τί ἔκανε ὁ ἄγγελός της; Πῶς τήν βοήθησε; Γιατί ἀναγκάστηκε νά ταξιδέψει; Πῶς βοηθᾶ ὁ ἄγγελος ἕναν ἄνθρωπο πού δέν ζητᾶ τή βοήθειά του; Θά καταφέρει ἡ Μαριάννα νά ξαναβρεῖ τήν πίστη της στόν Θεό; Ὁ μικρός ἄγγελος ταξιδεύει σέ αὐτό τό βιβλίο καί δείχνει τή μεγάλη ἀγάπη καί τήν φροντίδα τῶν ἀγγέλων γιά κάθε χριστιανόπουλο, ὄχι μόνο ὅσο εἶναι μικρός, ἀλλά καί ὅταν μεγαλώσει...

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr